

SEÇİM YEREL AMA SONUÇLARI GENEL OLACAK

FUAT AKYÜREK

Türkiye 31 Mart'ta çok önemli sonuçlara gebe olabilecek bir yerel seçime gidiyor. Bu yerel seçimin önemini Erdoğan çok iyi anlamış görünüyor. Şimdiden ülkenin pek çok kentinde miting yapmış durumda. Eğer taraftan tabanındaki aşınmayı görmesinden dolayı "anketlere güvenmediğini" açıklıyor. Koltuk değneği Bahçeli'de "yenilgi yenilgi büyüme" üzerine nutuklar atıyor.

Peki ama bu yerel seçimleri bu kadar önemli kılan nedir? Sonuçta belediyeleri yönetecek belediye başkanları, il genel meclisleri vb. seçilecek! İktidar yerli yerinde duruyor ve sonuç ne olursa olsun ülkeyi yönetmeye devam edecek değil mi? Ama politik mücadelelerin doğası bize bütünüyle başka şeyler söylüyor.

İstanbul'u, Ankara'yı kimin kazanacağı, "Cumhur ittifakının" toplam oy ortalamasının, Haziran 2018'deki genel seçimlerde aldıkları oy ortalamasının altına düşmesi ciddi politik sonuçlara yol açacaktır. Böyle bir tablo karşısında hiç bir politik parti, grup ve kişi hiç bir şey olmamış davranmayacak, davranamayacaktır. Halkın Erdoğan iktidarına "güvenoyu vermediği" ile başlayan politik eleştiriler, genel seçimlerin erkene alınması, Erdoğan'ın istifa etmesi talepleri ve mücadele çağrıları ile devam edip gidecek.

Kuşkusuz seçimlere gidüş sürecinde çok ciddi bir ekonomik krizin patlak vermesi ve halkın krizin yükleri altında her geçen gün daha fazla ezilmesi Erdoğan iktidarının kan kaybını hızlandıran bir etkidir. Erdoğan ve AKP bu güne kadar "sağladıkları ekonomik başarılar ve girdikleri her seçimi kazanmış oldukları" üzerine çok ciddi bir demagoji yürütmüştür. Patlayan ekonomik kriz ve bunun etkilerinin seçim sonuçlarına yansiyacak olması, iktidarın bu demagojik övünmelerini yerle bir edecek, halk nezdindeki desteğini önemli ölçüde aşındıracaktır.

Kuşkusuz iktidar birden bire değişmeyecek, başarısız seçim sonuçlarını gören Erdoğan hemen istifasını sunmayacaktır. Ama ortaya çıkan bu politik tablo her türlü muhalefete moral ve güç verecek, iktidarın er ya da geç gidici olduğu kanısını güçlendirerek, mücadele eden kesimlere mücadelelerini yaygınlaştırma ve daha kararlı hale getirme konusunda yeni bir itilim sağlayacaktır. Tereddütlü kesimler artık hoşnutsuzluklarını gizleme, sabır gösterme tutumlarından büyük oranda kurtulacaklardır.

Burjuva muhalefetin çeşitli kesimleri daha şimdiden halkın karşısına alternatif olarak çıkmaya hazırlanmaktadır. Eski Cumhurbaşkanı Gül'ün perde arkasından yöneteceği yeni bir partinin hazırlık çalışmaları sık sık basında yer almaktadır. CHP'den İYİ Parti'ye kadar diğer muhalefet partileri de kendilerinin ülkeyi daha iyi yöneteceği üzerine yoğun bir propaganda yapmaktadır. Ama biz politik tecrübelerden dolayı çok iyi biliyoruz ki, bu parti ve mihraklar halkın ezilmesi ve yoksullaşması gibi konularda birbirlerinden farklı bir politikaya sahip değillerdir.

Yani sorun mevcut iktidara karşı mücadele edilip, onu göndermeye çalışırken demokrasi ve bağımsızlığı savunan ilerici güçlerin sağlam mevziler tutması, halkın arasında daha geniş bir etkiye sahip olmaları, halkın egemenliği ve iktidarı için oldukça ileri adımlar atmayı başarmaları meselesinde düğümlenmektedir. O halde halk güçleri bunu başarabilecek durumlar mı sorusu elbette burada yanıtlanması gereken bir soru olarak öne çıkmaktadır.

Bugün kuşkusuz iktidarı hedefleyen ciddi, kitlesel bir halk hareketi yoktur. Ama yine hiç kuşku yoktur ki Kürdistan'da Kürt halkı iktidara güçlü bir tokat atacaktır. Atanmış belediye başkanlarının yerine halkın temsilcileri gelecektir. İktidar yine bunları görevden alabilir, yerlerine yine "kayyumlar" atayabilir. Ama bu durum Kürt halkının ortaya koyduğu eğilim ve iradeyi ortadan kaldıramayacak, gerek Kürdistan'da, gerekse de ülkenin Batı'sında mücadele eden kesimlere güçlü bir moral verecek, onların mücadele isteğini, kararlılığını bileyecektir.

Seçim sürecinde yerel birliktelikler sağlanmakta, ortak platformlar kurulmakta, bunun olmadığı yerlerde bağımsız adaylarla seçimlere girilmekte, seçim sürecinden iktidarın teşhir edilmesi için etkin bir şekilde yararlanılmaya çalışılmaktadır. Kuşkusuz bütün bunlar halk güçlerini güçlü bir iktidar alternatifi yapmaya yetmeyecektir. Ama bu çalışmaların halkın moral güçlerinin toparlanmasına, gerçekleri görmesinin sağlanmasına, örgütlülüğünün ilerletilmesine sağlayacağı katkı görmezden gelinemez. Bütün belirtiler gösteriyor ki halk kitlelerinin hoşnutsuzluğu içten içe kaynamakta, bu hoşnutsuzluğun kendiliğinden patlamalara dönüşmesi olasılığı yükselmektedir.

Politikaya yaklaşırken, politik tahliller yapılırken bu tahlil ve tespitlerin, durgun ve statik etkenler üzerinden değil, sürekli değişen güç ilişkileri ve bunların gelişme yönü üzerinden

yapılması politikada sürprizlerle karşılaşılması olasılığını azaltacaktır. Burjuva ve sermaye partileri demagoji ve halkı kandırma üzerinden politika yapmaktadırlar ve halkın somut ve acil taleplerini karşılamak bir tarafa, yaşamında kayda değer değişiklikler yapma imkanına da sahip değillerdir. Çünkü onlar sermayenin partileridir ve halkın çıkarları ile sermayenin çıkarları birbirine tam bir zıtlık içinde bulunmaktadır.

Bütün bunları dikkate aldığımızda önümüzdeki süreçte halk hareketinin yükseleceğini, yükselen bu hareketin kendi örgütlülüğünü ortaya çıkaracağını, halk hareketine devrimci bir temelde yaklaşan parti ve akımların güç toplayacağını öngörmek gerekiyor. Açıkçası somut gelişmelere dayalı bir umuda sahip olmak hayalcilik değildir ve bu umudun gerçeğe dönüşmesi için koşullar her geçen gün biraz daha olgunlaşmaktadır.

Mart / 2019